

Debreceni Ítéltábla
Pf.IV.20.371/2024/6.

A Debreceni Ítéltábla a Veresné dr. Csapó Éva ügyvéd (FÉL CÍME) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME) felperesnek – a Fülöp Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Fülöp Tamás ügyvéd) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME) alperes ellen élettársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 2024. május 29-én meghozott 25.P.20.567/2022/52. számú ítélete ellen a felperes részéről 55. sorszámon előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásában – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 195 000 (Százkilencvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes 2006. június 14-én megvette a M., külterület „kivett üzem” megnevezésű ingatlant, ahol pálinkafőzési tevékenységet végzett.

[2] Az ingatlanban – a főzdetől elkülönítve – szobát, konyhát és fürdőszobát alakítottak ki.

[3] A felperes és az alperes 2009 augusztus-szeptember táján ismerkedett meg egymással, amikor a felperes pálinkafőzetés céljából felkereste a m-i pálinkafőzdet.

[4] A felperes a N.I.-val 2010. július 6-ig fennállt élettársi kapcsolata megszűnését követően az alperes hozzájárulásával szíveségi lakáshasználóként a pálinkafőzde épületében kialakított szobában lakott, illetőleg használhatta annak konyháját és a fürdőszobáját is.

[5] A felperes az alperes megbízása alapján különböző feladatokat végzett a pálinkafőzdenél: gyümölcsfelszedést, a főzde fűtését és hegesztést, emellett rendben tartotta az ingatlant és annak környékét.

[6] 2009-2012 között N.B. is segédkezett a pálinkafőzésben, aki ezalatt az időszak alatt a pálinkafőzdeben kialakított szobában éjszakázott.

[7] Az alperes 2016. július 23-a és 2018. december 31-e között a felperest egyszerűsített foglalkoztatási jogviszony keretében foglalkoztatta.

[8] A felperes 2016. november 25-én méltányossági kérelmet terjesztett elő a SZ. MEGYEI HIVATALA előtt, amelyben előadta, hogy évekig egyéni vállalkozóként dolgozott, amellyel azért hagyott fel, mert több fővállalkozó nem fizette ki neki a munkája ellenértékét. Azóta ellátatlan munkanélküli. Ideiglenes tartózkodási helyén barátok fogadták be. Szociális ellátásra nem nyújthat be igényt. Megtakarítással, vagyontárggyal nem rendelkezik. Alkalmi munkavállalásból származó jövedelemből él.

[9] Az alperes egy 2013. december 6-i meghatalmazáson a felperest mint az élettársát hatalmazta meg, hogy a M.-n lévő földjei ügyében helyette teljes jogkörrel eljárjon, döntéseket hozzon és a nevében aláírjon.

[10] 2016. augusztus 10-én és 2016. augusztus 11-én a felperest úgyszintén mint az élettársát hatalmazta meg, hogy a balesete miatti kárrendezési ügyében, illetőleg egy vadkárrel kapcsolatos ügyében helyette és a nevében teljes jogkörrel eljárjon, majd 2017-ben arra adott neki meghatalmazást, hogy a távollétében üzemeltesse a pálinkafőzdét.

[11] Az alperes lánya, T.V. tanú 2016. augusztus 11-én meghatalmazta a felperest, hogy a tulajdonában lévő gyümölcsösrel kapcsolatos vadkár ügyében helyette és a nevében teljes jogkörben eljárjon.

[12] Az alperes életvitelszerűen B.-ön, majd 2018 júniusától H.-en élt, illetve él. A pálinkafőzéssel kapcsolatos feladatok ellátása érdekében utazott M.-ra és tartózkodott a pálinkafőzdében.

[13] A felek között 2010-2015 között alkalmi szexuális kapcsolat állt fenn.

[14] A felperes 2018 áprilisától élettársi kapcsolatban él K.Ané-val.

[15] A felperes módosított keresetében annak a megállapítását kérte, hogy adásvétel jogcímén megszerezte a M. .../4, .../5, .../32, .../33, .../34 és .../2 hrsz. alatti ingatlanok 1/1 arányú tulajdonjogát. Az alperes tulajdonjogának egyidejű törlésével és az alperes tűrésre kötelezésével kérte a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését.

[16] Kérte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság élettársi vagyontársaság megosztása jogcímén kötelezze az alperest 73 839 033 forint és a perköltsége megfizetésére.

[17] A szerzési arányt 50-50%-ban jelölte meg.

[18] Állította, hogy az alperessel 2009 szeptemberétől 2018 májusáig élettársi életközösségben éltek. Életközösségüket a M. .../2 hrsz. alatt felvett, „üzem” megnevezésű, pálinkafőző ingatlanban kezdték meg és az életközösségük megszűnéséig ott is folytatták.

[19] A felperes az életközösségük megkezdésekor méhekkal együtt 130 db méhkaptárt értékesített, és az abból befolyt jövedelmet az alperessel közös gazdálkodásukra fordította.

[20] Élettársi életközösségük fennállása alatt a pálinkafőzdében dolgozott, illetőleg annak környékén lábasjóságokat tartott, emellett elvégezte a ház körüli munkákat az alperes és az alperes testvérének budaörsi vikendtelkén.

[21] Előadása szerint az alperessel közösen étkeztek, közösen vásároltak be, együtt dolgoztak, mindent együtt csináltak. Közös döntéseket hoztak, amely egyféle lehetett: „legyen a pálinkafőzdében tüzelő, víz és vendég. Ennyi az egész.” (36. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldalának 2. bekezdése)

[22] 2016-ban és 2017-ben az alperes nem tartózkodott a pálinkafőzdében, csak a bevételért jött le, havonta három hétvégét töltött ott. Ezeken az éveken kívül az alperes augusztustól decemberig a pálinkafőzdében élt együtt a felperessel. Kéthetente az alperes jött a felpereshez, kéthetente pedig a felperes utazott el hozzá.

[23] Az alperes ingatlanvásárlásai során a meghatalmazottjaként járt el. Az alperes a bíróság előtt folyamatban lévő eljárásban is élettársaként jelölte meg őt, továbbá különböző hatóságok előtt az alperes lányát is képviselte. Az egyik meghatalmazáson a felperes az alperes lányának a nevelőapjaként szerepel.

[24] Arra is hivatkozott, hogy az alperessel 2018. június 15-én a M. .../2 hrsz. alatt található, kivett üzem megjelölésű, kerítéssel elhatárolt ingatlanra kötött bérleti szerződésük színtelt volt, az az ő javára szóló adásvételi szerződést leplezett. Állította, hogy az élettársi kapcsolatuk alatt a felperes különvagyonának a felhasználásával vették meg a M. külterület .../2, .../4, .../5, .../32, .../33 és .../34 hrsz. alatt felvett ingatlanokat.

[25] A felperes előadta, hogy 2015 év végén megállapodott szóban az alperessel arról, hogy megvásárolja tőle az ingatlanokat. Ekkor a megállapodásuk alapján 500 000 forint készpénzt átadott a részére, valamint munkabér jogcímén a részletvétel összegeit átutalta és ezen kívül további készpénzeket is adott a részére. 2018. évben az alperes bérleti szerződést kívánt aláírni vele, melyet azonban ő nem írt alá. A bérleti szerződés egy példányán az aláírás szerepel, amely azonban nem tőle származik. Ezt a tényt az alperessel közölte, azonban nem fordult a rendőrséghez okirathamisítás miatt, mivel ekkor az életközösségük még fennállt. 2018. év végén bérleti díj jogcímén átutalásokat kezdett teljesíteni az alperes részére, mivel az alperes azt ígérte, hogy korrigálni fogja a szerződést és majd adásvételi szerződést készítenek. A felperes előadása szerint a 2022. évben, amikor jogerőre emelkedett az ingatlan kiürítése iránti határozat – az alperes még akkor is azt ígérte, hogy „helyre rakja a dolgokat”. A legutolsó igazolt bérleti díj átutalása az alperes részére 2019. október 28-án volt, 2020. évben az alperes ingatlankiürítés iránti peres eljárást kezdeményezett vele szemben a Szerencsi Járásbíróság előtt.

[26] Hivatkozott arra, hogy a jelen peres eljárást megelőzte az alperessel és képviselőjével történő peren kívüli egyeztetés, melyben az alperes elutasító volt. A bérleti díj alperes részére történő megfizetésével kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az alperessel azt a szóbeli megállapodást kötötték, hogy ezeket az összegeket az alperes visszaadja a részére, valamint a területi támogatási és művelési költségek összegét is átadja. Az eltelt időszak alatt azonban sem tulajdont nem szerzett az ingatlanok felett, sem a bérleti díj összegét, sem a területi támogatási és művelési költség összegét nem adta át az alperes a részére.

[27] Igényt támasztott a pálinkafőző rendeltetésszerű működéséhez elengedhetetlenül szükséges eszközök, gépek, szerszámok javítása címén, kérte továbbá kötelezni az alperest a részére területalapú támogatás és zöldítés jogcímén kifizetett összegek felének megfizetésére, valamint igényt tartott a művelési költségek elszámolására. Tűzifa vásárlásának ellenértékeként 888 112 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, továbbá 530 534 forint megfizetésére kérte kötelezni az általa beszerzett anyagok (traktor gumibelső, fűkasza, lombtrágya), valamint az elvégzett munkák ellenértékeként 560 534 forint megfizetésére.

[28] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

[29] Érdemi ellenkérelmében előadta, hogy a felperessel nem voltak élettársak. Kapcsolatuk munka- és nem baráti kapcsolat volt.

[30] A felperes a N.I.-val 2010. július 6-ig fennállt élettársi kapcsolata megszűnését követően az alperes hozzájárulásával szívésségi lakáshasználóként a pálinkafőzde épületében kialakított szobában lakott, emellett használhatta annak konyháját és a fürdőszobáját is.

[31] Nem vitatta, hogy a felperessel 2010-2015 között alkalmi szexuális kapcsolata állt fenn, azonban hangsúlyozta: a felperes állításával szemben ő életvitelszerűen nem élt a pálinkafőzdében, és ott a felperessel nem vezettek közös háztartást sem. A vagyonával mindenki önállóan gazdálkodott, így közösen nem szereztek sem ingó, sem ingatlan vagyont. A jövőt nem egymással képzeltek el, és közös célkitűzéseik sem voltak. Összetartozásukat sem harmadik személyek, sem a családtagjaik felé nem mutatták. Közös programokon nem vettek részt, az ünnepeket nem töltötték együtt. Nem jártak közösen szórakozni, nyaralni, a közösségi oldalaikon egyetlen közös képük sincs. Az alperes soha, senkinek nem mutatta be párjaként a felperest.

[32] A pálinkafőzési tevékenységgel kapcsolatos döntéseket minden esetben ő maga hozta meg. A 2009-2018 között lefőzött pálinka az alperes tulajdonát képezi, így elszámolási kötelezettsége a felperes felé nem keletkezett.

[33] Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes a M. .../2 hrsz.-ú ingatlan, valamint a keresetlevelében felsorolt további ingatlanok tulajdonjogának megszerzése körében egymásnak ellentmondó nyilatkozatot tett. Álláspontja szerint a felperes nyilatkozataiból nem állapítható meg, hogy abban az esetben, ha a felek között valóban megállapodás jött volna létre, akkor a felperes miként teljesítette a vételár fizetési kötelezettségét. Különböző állításokat tett az ingatlanok vételára tekintetében is.

[34] Az alperes hivatkozott arra, hogy a felek között 2018. június 15-én létrejött bérleti szerződés megkötését követően az alperes bérleti díj jogcímén jogosult volt megtartani a felperes által bérleti díj jogcímen átutalt és az alperes részéről bérleti díj jogcímen elismert összegeket. Mind jogalapját, mind összecszerűségét vitatta a felperes egyéb igényeinek.

[35] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 587 375 forint perköltséget, amely magában foglalja az általános forgalmi adó összegét is. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 1 500 000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

[36] A határozatának indokolásában „a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatályba lépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről” szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 1. §-ának (1) bekezdését, „a Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi Ptk.) 685/A. §-át, „a Polgári Törvénykönyvről” szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:92. §-ának (2) bekezdését és „a polgári perrendtartásról” szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-ának (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság és a Kúria BH1998.588., Pfv.II.20.759/1993/4., Pfv.II.20.759/1993/4., Pfv.II.21.364/2000., Pfv.II.21.744/2004., Pfv.II.20.357/2011/9., Pfv.II.20.837/2011/6., Pfv.II.21.451/2016/6., Pfv.II.22.015/2016/6. és Pfv.II.21.232/2017/4., valamint a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.543/2022/6. számú eseti döntéseit felhívva kifejtette: az ítélkezési gyakorlat szerint az

élettársi kapcsolat jogi fogalma feltételezi a felek közötti érzelmi kapcsolat fennállását, együvé tartozásuk harmadik személyek előtti felvállalását, a közös lakásban való együttlakást, a közös háztartás fenntartását, és azt is, hogy a felek legalább hallgatólagosan egyetértsenek a közös gazdasági tevékenységük eredményeként szerzett vagyon közös voltában, illetve az akár együttesen, akár külön-külön megszerzett valamennyi vagyontárgy vonatkozásában, úgyszintén legalább hallgatólagosan, álljon fenn a közös tulajdonszerzésre irányuló szándékuk vagy céljuk. Szemben a házassági életközösséggel, az élettársi életközösség tényének a megállapításához mindhárom hivatkozott fogalmi elem együttes fennállásának a bizonyítottsága szükséges.

[37] Az alperes által kiállított meghatalmazások önmagukban nem elégségesek az élettársi kapcsolat tényének a megállapításához. A meghallgatott tanúk egyike sem támasztotta alá a vallomásaiban azt, hogy a felperes 2009 szeptembere és 2018 májusa között az alperessel közös háztartásban, érzelmi és gazdasági közösségben, azaz élettársi kapcsolatban élt volna – az erre egyébként meglehetősen szokatlan helyszínt kínáló pálinkafőzde épületében. Ugyancsak nem bizonyított a felek közötti érzelmi kapcsolat sem, ahogy az sem, hogy ezt a külvilág felé bármilyen módon is kinyilvánították volna. A gazdasági életközösség fennállása csak akkor állapítható meg, ha a felek nem csupán esetileg, egy-egy vagyontárgy megszerzésében vagy csupán az együttélés mindennapi kiadásai tekintetében működnek együtt, hanem a gazdasági tevékenységüket meghatározó célkitűzéseik az életközösség egész időtartama alatt közösek, ennek eléréséhez pedig teljeskörű együttműködést tanúsítanak, és a jövedelmeiket közös céljaik érdekében együttesen használják fel. A közös célnak gazdasági tevékenységre és a közös vagyon megszerzésére kell irányulnia, azaz a gazdasági együttműködésnek a közös vagyon gyarapítása kell, hogy a célja legyen. Ezt a felperes a perben nem bizonyította, ahogy azt sem, hogy az alperessel 2015 végén megállapodtak a pálinkafőző és a gyümölcsös adásvételében, és 2016 márciusában 500 000 forintot, majd 2018. június 15. és 2019. december 31. között összesen 5 400 000 forint vételárrésztet adott az alperesnek.

[38] Figyelemmel arra, hogy a felperes sem az élettársi kapcsolat fennálltát, sem a szerződés színleltségét nem tudta bizonyítani, az elsőfokú bíróság a keresetet teljes egészében elutasította.

[39] A felperest a Pp. 82. §-ának (1) és (2) bekezdései, illetőleg a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, valamint „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-ának (1) bekezdése alapján az alperes által felszámított, általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kötelezte.

[40] A Pp. 102. §-ának (6) bekezdését felhívva megállapította, hogy a felperes személyes költségmentességére tekintettel a meg nem fizetett illetéket és a tanúdíjat az állam viseli.

[41] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperes 300 000 forint összegű, ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségében marasztalását kérte.

[42] Arra hivatkozott, hogy az alperessel az élettársi kapcsolatuk kezdetekor „kb. 2-3-4 éven keresztül folyamatosan együtt éltek” a pálinkafőzdében. Közös háztartást vezettek és a bevételeikkel elszámoltak egymás felé. Több alkalommal szerveztek közös programokat, amelyeken az alperes az élettársaként mutatta be őt, a csatolt meghatalmazásokon pedig szintén az élettársának nevezte.

[43] Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy az alperes tanúi közül ketten közeli hozzátartozói viszonyban álltak az alperessel, miközben az ő indítványára kihallgatott tanúk érdektelenek voltak. Erre tekintettel az alperes tanúinak a vallomását ki kellett volna zárni a bizonyítékok köréből, mert elfogultak voltak.

[44] T.P., B.A., D.CS. és S.T. tanúk vallomásai alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy a kezdeti időszakban mindkét fél a pálinkafőzdében tartózkodott, a későbbi főzések során viszont már csak ő volt jelen. Az egyik tanú élettársi szerződés megkötéséről is hallott. A felek valószínűleg egy helyiségben aludtak, mert a pálinkafőzde alkalmas az életvitelszerű ottlakásra. Nyilvánvaló az is, hogy a meghallgatott tanúk által végzett munkákért járó bért a közös bevételből ő fizette ki, hiszen a per során nem volt vitatott, hogy az általa megjelölt mintegy 10 éves időszak alatt ő életvitelszerűen a pálinkafőzdében tartózkodott, az idő előrehaladtával pedig a jövedelme részben a pálinkafőzésből származott.

[45] Ezzel szemben az alperes lányának tanúvallomása ellentmondásos volt, mert úgy nyilatkozott, hogy a vele való kapcsolata csupán néhány szóra korlátozódott, ennek ellenére megengedte neki, hogy egyszer a budaörsi ingatlanban aludjon. Mindez életszerűtlen, mert akivel nem állunk közeli viszonyban, nem engedjük be az ingatlanunkba. Azt ugyanakkor az alperes lánya alátámasztotta, hogy az alperes és az ő édesapja is M.-n tartózkodott, még hozzá nemcsak a pálinkafőzési időszakban. Az alperes lánya és a barátnője megerősítették azt is, hogy a felek szexuális kapcsolatban álltak.

[46] Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 381. §-át, mert csak abban a kérdésben hozott döntést, hogy a felek élettársi kapcsolatban álltak-e, a „bérleti szerződésük” alapján létrejött jogviszonyt azonban érdemben nem vizsgálta, arra vonatkozóan nem folytatott le bizonyítást.

[47] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását, és a felperes elsőfokú eljárásban becsatolt megbízási szerződés szerinti, általános forgalmi adóval növelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségében történő marasztalását kérte.

[48] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, továbbá a felek nyilatkozatait és a tanúk vallomásait egyenként és összességében is megfelelően értékelve helyes jogi következtetéseket vont le. Megismételte, hogy a felperes által végzett kisebb munkák ellenértékét minden esetben megfizette neki, az előző élettársi kapcsolata megszűnésekor pedig megengedte, hogy használhassa a pálinkafőzdében kialakított egyik szobát, a konyhát és a fürdőszobát, amelyért nem kért bérleti díjat. Noha 2010-2015 között volt közöttük alkalmi szexuális kapcsolat, élettársakként nem éltek együtt, „mindenkinek megvolt a külön helye”. A csatolt meghatalmazások önmagukban nem igazolták az élettársi viszonyt. A felperes nem tudott megjelölni olyan családtagot, akinek őt az élettársaként mutatta volna be, a közösségi oldalaikon sincsenek közös fotók.

[49] A kétszer módosított kereset alapját képező tényállítások ellentmondásosak voltak. A felperes az általa állított élettársi viszony végét hol 2018-ra, hol 2019-re tette, majd letagadta azt is, hogy K.Ané-val élettársi kapcsolatot létesített, annak ellenére, hogy azt egy 2017. évi fénykép és a Szerencsi Járásbíróság előtt 7.P.20.129/2020. szám alatt folyamatban volt perben tett nyilatkozatai is igazolták. Önellentmondó tényállításokat adott elő a pálinkafőzést végzők személye, a pálinkafőző és a kereset II/3/2. pontjában megjelölt ingatlanok vételára és az 500 000 forint készpénz átadása kapcsán is. Noha többmilliós különvagyont kívánt igazolni, arra nem tért ki, hogy az élettársi kapcsolat fennállása esetén hogyan számolta el felé a bevétel felét és ez miként jelenik meg a vagyonmérlegben. A bizonyítási érdeke ellenére nem igazolta a bérleti szerződés színleltségét sem, amelynek

létrejöttét és tartalmát a Szerencsi Járásbíróság előtt 7.P.20.129/2020. szám alatt folyamatban volt perben nem tette vitássá. A bérleti szerződésben foglalt termőföldeket nem szerezhette meg, hiszen nem minősült földművesnek, az ingatlanok közös tulajdoni jellegét ugyanakkor az élettársi kapcsolat hiánya miatt nem kellett vizsgálni.

[50] Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 376. §-a alapján – az (1) bekezdésében foglalt feltételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[51] A felperes fellebbezése nem alapos.

[52] Az elsőfokú bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott, döntése érdemben helyes volt.

[53] A felperes fellebbezésében előadottak a helytálló döntés cáfolatára nem voltak alkalmasak.

[54] Az ítéltábla egyetértett az ítélet indokolásával is, ezért csupán az alábbiakat hangsúlyozza:

[55] A felperes kereseti kérelmét a közte és az alperes között létrejött, állítása szerint 2019 szeptemberétől kezdődően 2018 májusáig fennállt élettársi kapcsolatra alapította, kérve a kapcsolat alatt keletkezett élettársi közös vagyon megosztását és a közös gazdasági tevékenységhez kapcsolódó egyéb igények elszámolását, továbbá tulajdoni igényt támasztott a felek által „kötött” bérleti szerződés érvénytelensége, színleltége folytán a M. .../2 hrsz.-ú pálinkafőző ingatlanra.

[56] Mivel az alperes mind a kereseti kérelem jogalapját, mind annak összecszerúságát teljes mértékben vitatta, a felperes érdekében állt a perben jelentős tények bizonyítása.

[57] A Pp. 265. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanis a törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit is ez a fél viseli.

[58] Az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás során tájékoztatta a felperest a bizonyítási érdekről, arról, hogy a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményei őt terhelik.

[59] Az elsőfokú bíróság a felek által felajánlott bizonyítást lefolytatta és helytálló következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette.

[60] A felperes által bejelentett tanúk, T.P., B.A. és D.CS. vallomásai az élettársi kapcsolat törvényi feltételei fennállását nem tudták igazolni, a tanúk semmilyen érdemi információval nem rendelkeztek az élettársi kapcsolat egyetlen tényállási elemének fennállásáról és a kapcsolat időtartamáról sem. Abból, hogy a tanúk a felperest a pálinkafőzdeből ismerték és a feladatokat ő volt, aki végezte, még semmilyen következtetés nem vonható le a felperes és az alperes közötti gazdasági együttműködésre, ilyet maguk a tanúk sem állítottak. Az alperes maga is elismerte az eljárás során a felperes által végzett tevékenységet a pálinkafőzdeben, melyet a felperes részben szívességgént az ottlakásért cserébe, részben juttatás ellenében végzett. Az a körülmény, hogy a felperes és az alperes között B.A. pénzátadást látott, ugyancsak nem támasztja alá a gazdasági közösség fennállását, az szükségképpen eleme volt a felperes foglalkoztatásának is. Maguk a tanúk is úgy nyilatkoztak, hogy nem rendelkeztek információval a felek gazdálkodásáról. S.T. tanú pedig a felek egymással szembeni viselkedését kifejezetten munkáltató-alkalmazotti kapcsolatként nevesítette. Önmagában az a körülmény, hogy a tanú pletykát hallott arról, hogy a felek élettársak voltak, vagy hogy a felperes elmondta neki, hogy élettársi szerződést kötött az alperessel, ugyancsak nem elegendő a kapcsolat bizonyítására. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a felperesnek nem csak az élettársi kapcsolat törvényi feltételei meglétét, hanem annak az általa állított időtartam teljes időszaka alatti fennállását is igazolnia kellett volna, melyre vonatkozóan bizonyítási indítványt sem tett.

[61] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság a felperes érdektelen tanúinak vallomása helyett az alperes rokontanúi vallomására alapította a ténymegállapítását.

[62] A házastársak, az élettársak családi élete, vagyoni viszonyai tekintetében a rokontanúk, a közeli családtagok azok, akik a legjobban ismerik a felek kapcsolatát. Nincs ezért akadálya annak, hogy a bíróság az ő tanúvallomásukat is értékelése körébe vonja. Ilyenkor azonban értékelni kell a tanúknak és a feleknek az egymáshoz való kapcsolatát, a családi kapcsolaton túli elfogultságát, érdekelttségét. Az alperes rokontanúit az elsőfokú bíróság nyilatkoztatta a felekhez fűződő kapcsolatukról, tájékoztatta őket a tanúvallomás megtagadásának lehetőségéről és figyelmeztette őket a hamis tanúzás következményeire. Szavahihetőségüket és igazmondásukat illetően kétség nem merült fel, de arra a tárgyaláson maga a felperes sem hivatkozott. Mivel pedig a felperes a bizonyítási kötelezettségét egyáltalán nem teljesítette, a rokontanúk vallomása ügydöntő jelentőséggel nem bírt.

[63] A felperes által hivatkozott meghatalmazások, az azokban foglalt elismerés ellenére sem voltak alkalmasak a bizonyítási teher megfordítására, egyébként is azok csak az adott időpontban lettek volna értelmezhetők. A meghatalmazások tárgya kifejezetten a felperes által szívességből, illetve juttatás ellenében végzett munkához, a m.-i ingatlanokhoz kapcsolódott, így az alperes érvelése erre vonatkozóan életszerű volt.

[64] A felek közötti szexuális, illetve munkakapcsolat pedig indokát adta annak, hogy az alperes lánya nem idegenként kezelte a felperest, ezért az a tény, hogy egy alkalommal a felperes a tanú lakásában aludt, még nem ad alapot az élettársi kapcsolat fennállásának igazolására.

[65] Az élettársi kapcsolat fennállásának hiánya, mint jogalap hiányában az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a felperesi kereset elutasításáról az élettársi közös vagyon megosztása kérdésében, jogalap hiányában ugyanis az összegaszerűség körébe tartozó szerzési arány vizsgálata és a közös vagyon megosztása nem merült fel.

[66] A felperes csupán állította a bérleti szerződés érvénytelenségét, de semmilyen bizonyítást nem ajánlott fel a Ptk. 6:92. §-ának (2) bekezdésére alapított színleltségre. A Pp. 265. §-ának (1) bekezdése szerint pedig az ő érdekében állt az érvénytelenség bizonyítása, melyről az elsőfokú bíróság tájékoztatta a bizonyítás elmaradásának és sikertelenségének következményeivel együtt.

[67] A bérleti szerződés színleltségét cáfolta a felek között ingatlan kiürítése iránti perben tett felperesi nyilatkozat, a perbeni határozat, továbbá az a tény is, hogy a felperes eleget tett bérleti díj fizetési kötelezettségének.

[68] Nem terjesztett elő bizonyítási indítványt a leplezett szerződési akarat vizsgálatára vonatkozóan, mint ahogy nem bizonyította az egyéb jogcímen előterjesztett igényeinek fennállását sem, ezért a keresetet teljeskörűen elutasító elsőfokú döntés teljes mértékben helytálló volt.

[69] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján – lényegében annak helyes indokai szerint – helybenhagyta.

[70] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján az ítéltábla kötelezte a felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült, az Ükr. 2. §-ának (1) bekezdése alapján felszámított másodfokú perköltségének a megfizetésére.

[71] A felperes személyes költségmentessége folytán a Pp. 95. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján a felperes mentesül a meg nem fizetett illeték megfizetése alól, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Debrecen, 2025. január 20.